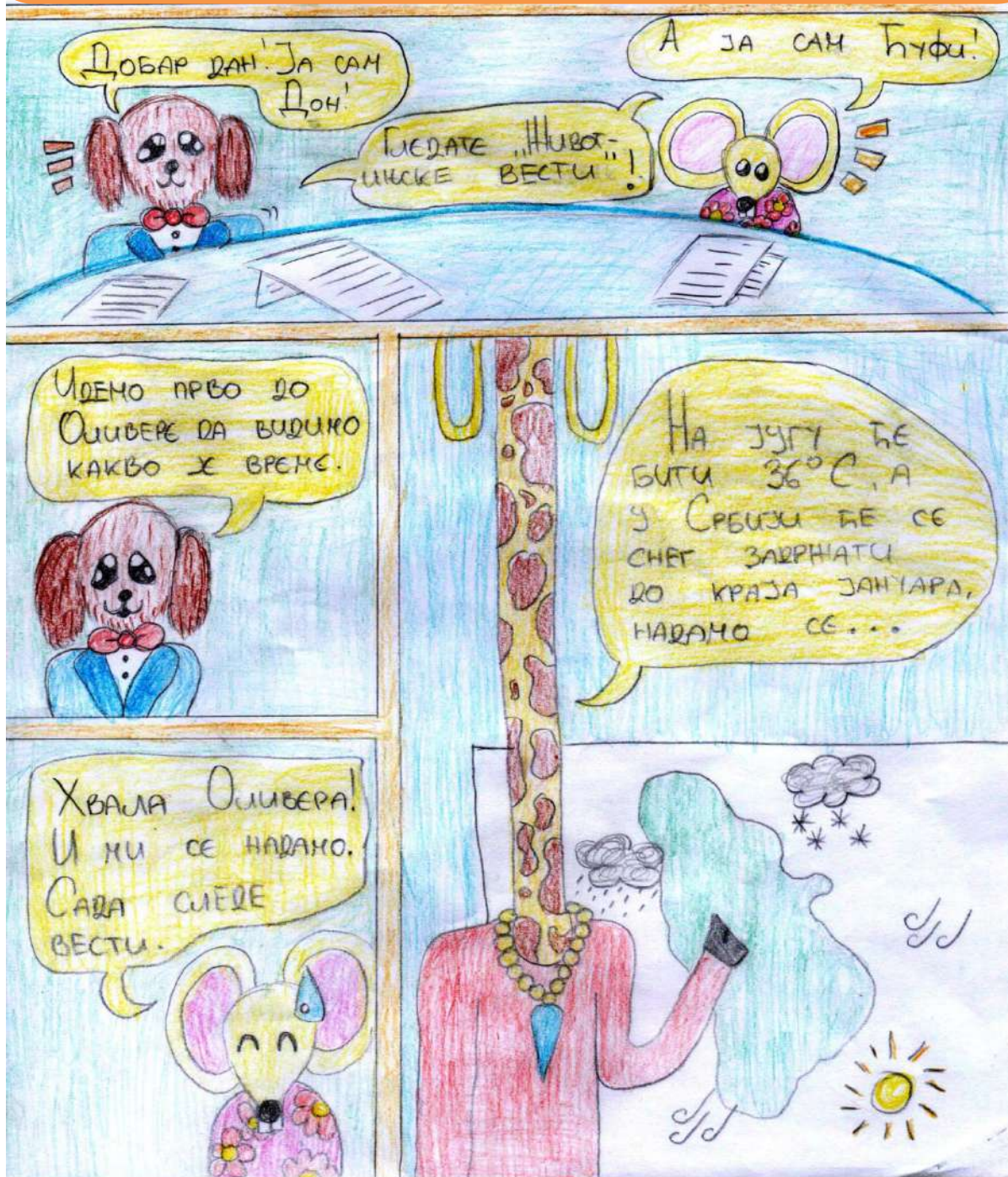

ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ

Школски лист ученика ОШ „Павле Савић“, година II, број II,
јануар, 2016.

ОШ „Павле Савић“, Миријево – Београд
Косте Нађа 25, Миријево
www.ospavlesavic.wordpress.com
plavikrov@mts.rs
тел. 011/34 30 358

САДРЖАЈ

УВОДНА РЕЧ	4
САЗНАЈМО ВИШЕ	5
ДОПУНИМО СВОЈЕ ЗНАЊЕ	9
... из географије	9
... из историје	10
... из историје друског саобраћаја	12
ПРВАЦИ	14
СПОРТСКА РУБРИКА	17
СЕКЦИЈЕ	25
Еколошка секција.....	25
Драмска секција	27
НЕГУЈМО ЛЕПУ РЕЧ	28
ПАР САВЕТА ЗА ВАС.....	34
Није тешко бити фин	34
Како учити лако?.....	35
ЈЕСЕЊЕ БОЈЕ	36
МИСЛИ-СЛИКЕ-ЦРТЕЖИ.....	37
МОДНИ КУТАК	38
ШАРЕНЕ СТРАНЕ	39

УВОДНА РЕЧ

Поштовани читаоци, драга децо,

Након пола године рада Новинарске секције у садашњем саставу, у вашим рукама налази се други број школског часописа наше школе, "Под плавим кровом". Часопис је замишљен као једна врста школског магазина који има сврху да вас поучи и забави, али и да вас обавести о већини актуелних дешавања у школи, раду секција, успесима појединих ученика и њихових предметних наставника и сл. Назив "Под плавим кровом" наследили смо од раније, а саму концепцију часописа покушали смо да прилагодимо првенствено вама, вашим интересовањима, идејама, вашем осећању да препознате занимљиво и актуелно. Поједине рубрике осмишљаване су у ходу, и углавном су се јављале као резултат замисли деце која су редовно посећивала часове секције. Од материјала који смо имали на располагању, после вишемесечног рада и сакупљања, објавили смо само један део, у нади да ћемо убудуће имати и довољно простора и средстава да постојеће рубрике додатно попунимо и већину наших текстова, радова и интервјуа, објавимо у наредним бројевима часописа.

Посебну захвалност на подршци дугујемо директорки школе проф. Драгани Салопек, наставницима који су несебично одвајали своје слободно време и одговарали на безброј симпатичних дечијих питања у интервјуима, али и члановима Новинарске секције. Реч је углавном о ученицима петог разреда, који су неуморно, после редовних часова у школи, обилазили наше успешне спортисте, музичаре, наставнике, водили са њима интервјуе и вредно бележили сваку реч, сакупљали занимљиве текстове, листали енциклопедије и сл. Ево и

имена ученика који су приредили за вас све ове садржаје које ћете имати прилике да читате.

Чланови новинарске секције ОШ "Павле Савић": Анастасија Никачевић, Бојана Лазић, Јована Стојковић, Сара Брозинчевић, Дамјан Илић, Матеја Радовановић, Љиљана Вулетић, Ања Пантелић, Ања Стефановић, Исидора Межић, Нађа Бугарић, Новак Јовичић, Теодора Слеччевић, Александра Зечевић, Тијана Николић, Тамара Николић, Иван Петровић, Вељко Зимоњић, Тијана Николић, Лука Антић, Мирко Величковић, Огњен Петровић, Мила Стојановић, Светозар Стијовић, Јован Бућевац, Лара Фишековић, Наталија Вучићевић, Мила Милутиновић, Анастасија Станојевић, Никола Сташевић, Милош Киселички и Урош Ђурашиновић.

Редакција листа

На часу Новинарске секције
са наставником Миланом Новаковићем

САЗНАЈМО ВИШЕ

о новцу

На свету постоји 146 важећих валута новца. Једна од њих је и динар, наша валута. Динар постоји већ 143 године. Србија га користи од 1873. године.

Папирне новчанице не праве се само од папира, него и од посебне врсте памука. Занимљиво је и то да су људи некада давно уместо новца користили пшеницу и друге врсте житарица.

Највреднија валута на свету данас је кувајтски динар. Један овакав динар на берзи вреди чак 2,39 америчких долара.

Дамјан Илић, 5/9

Жене гладијатори

Музеј у Хамбургу чува једно од највећих археолошких открића, које је тек недавно добило коначно објашњење. Статуа жене стара 2 000 година, за коју се мислило да представља домаћицу, у ствари је жена гладијатор. Наиме, она у руци држи мали закривљени нож, а не алат за жетву-како се сматрало раније. Ово је

тек други материјални доказ да су постојале и жене гладијатори.

Мила Стојановић, 5/9

о чоколади

Чоколада се у исхрани људи користи већ три миленијума. Реч "чоколада" астечког је порекла и њен првобитни назив "xocolatl" имао је значење "горка вода".

О чоколади као намирници добро је знати још понешто, на пример, да претерана употребе чоколаде у исхрани деце може да доведе до хиперактивности, али и до каријеса на зубима, као и то да 100 грама чоколаде у себи садржи и до 600 калорија.

Теодора Слепчевић, 5/7

о драгом камењу

Већина драгог камења настаје у површинском слоју Земљине коре, на дубинама између четири и четрдесет хиљада метара.

Неке врсте, као што је дијамант, настају још дубље, у слоју истопљених стена у дубини земље који је још познат под називом "магма". Магма природно избија у облику лаве на површину земље. Међутим, ако на том путу продре у околне стене, долази до формирања кристалних структура или минерала. Под високим температурама и притиском долази до хемијских реакција у којима од минерала настаје драго камење: дијамант, смарагд, топаз и месечев камен. С друге стране, када лава очврсне на површини земље, на њу се временом таложу седименти живог света са површине, који врше притисак на доње слојеве стена. Тако настају рубини и сафири.

Љиљана Вулетић, 5/7

Ледена Сахара

Разлике између дневних и ноћних температура у Сахари често се крећу и до 40 степени.

Наравно, и ово има своје објашњење. Високе пустињске температуре потичу од подлоге, песка. Песак се на сунцу, зато што је растресит, лако угреје и испушта велику топлоту. Међутим, потпуно му недостаје нешто што је важно, а то је влажност. Без икакве течности та иста топлота веома брзо нестане чим нестане и сунчеве светлости. Када томе додамо и

чињеницу да на том простору углавном нема биљака или их има мало, као и то да често дувају јаки ветрови, још је јасније како се та топлота, накупљена у току дана, брзо изгуби. Многи људи који су покушали да пређу преко Сахаре, изгубили су живот управо због ниских ноћних температура, а не због високих дневних.

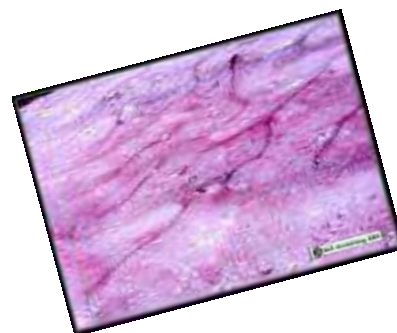
Љиљана Вулетић, 5/7

Црвени снег

Црвени снег може да се нађе у многим деловима света, кад на снегу и леду израсту сићушне биљке.

Микроскопски ситне алге, које расту на површини снега и леда, дају им црвену боју. Ова несвакидашња појава дешава се

кад отопли, а алге које су у току периода хладноће мировале, изненада почињу поново да расту.

Ања Пантелић, 5/7

Ледене пустиње

Антарктик је највећа ледена пустиња на свету. Сва вода на овом континенту претворена је у снег и лед, тако да не постоје услови за живот биљног света.

Пустиња Гоби у Монголији и западној Кини такође је веома хладна у току зиме, кад температура падне испод нуле. Лети у њој влада велика врућина.

Ања Пантелић, 5/7

о ураганима

Урагани у пречнику могу да заузимају површину од 320 до 480 километара. Обично

се крећу брзином од 16 до 24 километара на час, постајући успут све већи и јачи. Углавном, дешавају се у време олуја, а у неким подручјима може да их буде и до петнаест годишње.

Ања Пантелић, 5/7

о планети Меркур

Температура на планети Меркур често се спушта испод нуле иако је ова планета најближа Сунцу.

Због чега се ово дешава? Наиме, Меркур има изразито ретку атмосферу, толико ретку да се често

мисли да је уопште и нема, па не постоји ништа што би топлину задржало на

површини. Зато је хладна страна Меркура (она која није окренута Сунцу) јако хладна. С друге стране, Венера је удаљенија од Сунца, али је и знатно топлија од Меркура. Она има веома густу атмосферу која задржава топлину на њеној површини.

Мила Стојановић, 5/9

Неуморне селице

Највећа удаљеност коју птице неке врсте редовно прелазе, је она коју пређу арктичке чигре у току своје годишње миграције од Арктика до Антарктика. Ове птице сваке године прелазе 30 000 километара. Чак су и сићушни колибри у стању да пређу огромне удаљености,

на пример, да прелете Мексички залив, што представља раздаљину већу од 800 километара

Ања Пантелић, 5/7

Корисни нокти

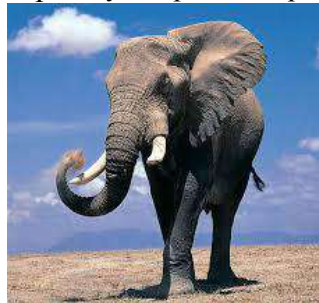
Нокти су нам потребни да би обезбеђивали чврст ослонац осетљивој кожи на врховима прстију. Ако сувише кратко подсечемо нокте, приметимо да нам је тешко да подижемо ситне предмете. Нокти расту непрекидно, из регије која се зове лежиште нокта. Пошто су нокти провидни, можемо да видимо ткиво испод њих које је увек ружичасте боје јер садржи крв. Нокти расту брзином од око 0.1 милиметар дневно и сачињени су од кератина, исте материје као и коса. Пошто нокти нису жива материја, не боли нас када их сечемо.

Ања Пантелић, 5/7

"Леворуки" и "десноруки" слонов

За разлику од азијских, сви афрички слонов имају кљове. Помоћу њих они склањају препреке у потрази за храном, могу да се бране,

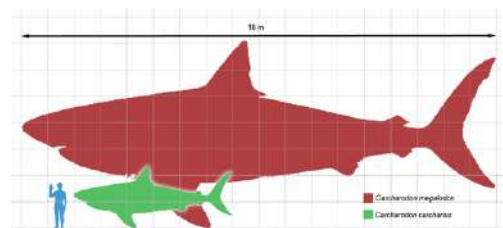
нападају, али и да састружу тврду и неукусну кору са биљака које користе у исхрани. Тренирани слонов

кљовама могу да преносе ствари, а мужјаци се њима доказују пред женкама, доживљавајући кљове као неку врсту украса на себи. Међутим, за слонове је карактеристично и то да обично радије користе једну од својих кљова па за њих можемо да кажемо и да су "леворуки" или "десноруки".

Љиљана Вулетић, 5/7

Мегалодон

Праисторијским океанима крстарило је више врста великих ајкула. Највећа од њих била је Мегалодон. Ова ајкула била је дуга преко 15 метара, а угриз јој је био пет пута јачи од угриза најкрволочнијег месоједа међу диносаурусима, Тираносаурус Рекса. Претпоставља се да су се највише хранили китовима и рибом, а њихову величину у односу на највеће примерке данашње беле ајкуле покушаћемо да прикажемо илустрацијом са интернета.

Новак Јовичић, 5/7

ДОПУНИМО СВОЈЕ ЗНАЊЕ

... из географије

о Овчарско-кабларској клисури

Овчарско-кабларска клисура удаљена је 18 км од Чачка, налази се између планина Овчара и Каблара. Дугачка је око 20 километара и одликује се стрмим странама и меандрима Западне Мораве. У клисури се налазе две бране које праве вештачка језера и заустављају брз ток Западне Мораве. Брана "Овчар-бања" створила је мање језеро на уласку у клисуру, а изградњом бране "Међувршје" створено је веће вештачко језеро на изласку из клисуре. Клисура је под заштитом државе као предео изузетних одлика прве категорије. Под Кабларом, уз реку, налази се и лековита бања са сумповитом водом.

Ову клисуру
издвајају и
њени
многобројни

средњовековни манастири на левој и десној обали
Мораве. На левој страни Западне Мораве налазе се манастири:
Благовештење, Илиње, Савиње, Никоље, Успење и Јовање, а на десној,
Сретење, Тројица, Преображење, Вазнесење и Ваведење.

Манастир Светог Саве (Савиње)

Манастир Благовештење

Манастир Јовање

Стрме и стеновите стране Каблара крију бројне врсте очуване флоре. Карактеристичне врсте у клисури су: руј, граб, грабић, ситнолисна липа,

крупнолисна липа, црни јасен, руј, хајдучка опута, ловоролисни јеремичак и др.

Фауна је такође богата. Често се могу видети: шумска корњача, барска корњача, шарени даждевњак, куна златица, куна белица, јазавац, дивља мачка, видра, сиви соко, сури орао, сива чапља, јаребица камењарка, али и разне друге животињске врсте.

Сури орао

*Видра
Јасна Божовић, 8/2*

... из историје

о окупацији Београда

Први светски рат био је највећи рат који је вођен до тада. У њему су учествовале многе државе. Тада је скоро цела Европа стала против немачке жеље за новом поделом света. На страну против Немачког и Аустроугарског царства стала је и Краљевина Србија.

Окупациони напад на Србију предводио је Аугуст фон Мекензен, немачки фелдмаршал. Напад на Србију отпочео је 06.10.1915. године. Одбрану Београда предводио је Драгутин Гавриловић. Битка је била жестока, а на Београд је испаљено више од 30 000 граната. Београд је освојен са огромним обостраним губицима. Аугуст фон Мекензен је по уласку у Београд наредио да се српски војници сахране на Топчидеру. На споменику на српском и немачком језику написано је: „Овде почивају српски јунаци.“

Данас се ретко ко сећа српских јунака који су се борили за Београд и који су 1918. ослободили Београд од аустроугарске тираније.

Филип Симовић, 8/7

о Милунки Савић (1890-1973)

Милунка Савић-Глигоревић рођена је 1890. године у селу Копривница код Рашке. Била је најстарије дете Данице и Раденка. У 20. веку је била обавеза да мушко цивилно становништво учествује у рату. Милунка је имала само брата Милана, па се уместо њега пријавила као Милун Савић.

У Балканским ратовима 1912. и 1913. године учествовала је као мушкарац. Када је рањена за време Брегалничке битке, утврђено је да је женско. У Првом светском рату учествовала је као добровољац. Била је део "Гвозденог пука", најелитнијег одреда српске војске. Милунка се истакла као бомбаш у Колубарској бици. Ту је за вишеструко херојство добила Карађорђеву звезду са мачевима. У јесен 1915. године у Македонији је рањена у главу, али се заједно са српском војском повукла преко Албаније. После пар месеци опоравка отишла је на Солунски фронт. Истакла се у

бици на Кајмакчалану, када је потпуно сама заробила 23 бугарска војника. По завршетку рата била је одликована и са два француска Национална ордена Легије части и медаљом "Милош Обилић". Једина је жена на свету одликована француским орденом Ратни крст са златном палмом. Одбила је француску пензију у нади да ће је њена држава поштовати.

После рата је радила као куvariца и чистачица, а за време Другог светског рата је отворила привремену болницу за рањенике. Године 1945. добила је државну пензију, а 1972. године јој је Скупштина града Београда доделила једноособан стан на четвртом спрату, у згради без лифта. После три мождана удара, умрла је 05.10.1973. у свом стану у Београду.

И поред свог сиромаштва истицала се хуманошћу. Удала се 1922. године за Вељка Глигоревића, са којим је 1924. године добила ћерку Милену. Усвојила је и три ћерке, Милку, Зорку и Вишњу. До краја свог живота одгајила је и одшколовала тридесеторо деце из свог родног села.

Милунка Савић била је поднаредник у 2. пуку и српска хероина Првог светског рата. Рањавана је у борбама пет пута.

Филип Симовић, 8/7

...из историје друског саобраћаја

Први путеви у историји света развили су се у старом Риму. Преко тих путева превозили су се војници и роба. Били су јако значајни за Римљане. Римски путеви сматрају се једним од највећих достигнућа римске културе. Од њих су настали и данашњи путеви. Ево пар занимљивости баш о тим, данашњим путевима.

Први аутопутеви изграђени су у Немачкој, 1939.године, а грађени су по наређењу Адолфа Хитлера. На већини аутопутева у свету ограничења брзине постоје и крећу се између 120 и 140 километара на сат, док у Немачкој таквих ограничења на већини аутопутева нема.

Највећи аутопут на свету јесте "Pan American Highway". Овај аутопут простире се дуж читавог америчког континента, од Аљаске па до најјужније тачке Јужне Америке, а део је америчке мреже аутопутева приближне дужине од 48 000 километара.

Ипак, за шта би се овакви путеви користили да нема аутомобила? Најстарији аутомобил конструисао је Француз по имену Етјен Леонард, и то од старих запрежних кола. Прву вожњу извезао је у шуми Вансан, близу Париза. Овим аутомобилом управљало се помоћу управљачког стуба са једном врстом импровизованог волана. Имао је и полуге за прву и другу брзину, али и кочницу. На основу овог модела настали су и развили се сви данашњи аутомобили.

Убрзо, након првобитних аутомобила, светским друмовима почели су да пролазе први камиони и први аутобуси. Први камион саграђен је већ 1902.године, а у изради су учествовале две фирме: Сканија и Вабис.

Први аутобус представио је Карл Бенц 1895. године. Тада су га звали "омнибус", а у употребу је ушао 1899. у Лондону. Могао је да прими од 10 до 20 путника.

Први омнибус

Омнибус из 1917. године

У Србији, први аутомобил увезао је гардијски официр Бошко Радуловић, 1903. године. Године 1910. појавила су се и прва такси-возила у Београду, а 1912. и прва четири аутобуса.

Једно од првих такси-возила у Београду Један од првих београдских аутобуса

У Србији су друмски путеви одувек били лоши, слабо одржавани, а саобраћај на њима био је отежан. Путеви су били колски и макадамски и њима се путовало веома споро. У Кнежевини Србији започело се са њиховим планирањем и уређењем, али тек након Првог светског рата започиње и изградња нових и модернијих путева. Ипак, већина њих је и након Другог светског рата била у лошем стању. Први аутопут саграђен је седамдесетих година.

Данас је ситуација знатно боља. Постоје путеви и уатопутеви помоћу којих смо повезани са околним земљама, а саобраћај на њима одвија се много брже.

Дамјан Илић, 5/9

ПРВАЦИ

Ове школске године у нашу школу уписано је девет одељења првака. Као и обично, њихов долазак у школске клупе пун је узбуђења, дечјих недоумица и страхова, али и радости коју са собом увек доноси њихов први сусрет са школом. Чланови наше новинарске секције **Сара Брозинчевић** и **Бојана Лазић (5/9)** разговарале су са првацима, а пред вама су неки од првих утисака првака о школи, учитељици, појединим предметима и сл.

Јана Нинић (1-3)

-Нисам се уопште уплашила првог дана школе. У школи ми се све свиђа и ништа не бих мењала. Свиђа ми се и моја наставница. Од предмета највише волим грађанско, волим да пишем и домаће, али не волим баш енглески.

Страхиња Глушчевић (1-3)

-Ја се такође нисам уплашио првог дана школе. У школи ми се углавном све допада, волим своју учитељицу, али не волим баш да радим домаће, а ни физичко. Најомиљенији предмет ми је математика.

Учитељица Зорица Шкуртић ове године преузела је још једно одељење првака. За наше новине издвојила је лепе и драгоцене фотографије, али и поделила са нама утиске о раду са првацима и о неким школским догађајима који су

обележили прво полугодиште. Прочитајте нека од њених запажања.

-Првог септембра је наша школа постала богатија за још једну генерацију ђака првака. Више од двеста малишана радознало и помало уплашено посматрало је приредбу. Нестрпљиво су очекивали тренутак када ће са својим учитељицама и пуно нових другара кренути у своје учионице.

-Полако су се навикавали на своје обавезе и вредно прихватили задужења, научили слова и прве бројеве, започели савлађивање читања и писања и закорачили у свет нових знања. Стекли

су и прве школске другаре и скупа са њима радовали се заједничким тренуцима.

"Прваци месе хлеб"

-Једног дана ђаци прваци су уз помоћ

учитељице месили хлеб. Донели су брашно и квасац, а из школске кухиње узели „ванглице“ и варјаче. После отпеване песме "Пекарчић" ставили су капице на главе, повезали кецеље и дали се на посао. Док су хлепчићи нарастали, вешти прстићи правили су фигурице од теста. Тако нашаране и испечене појели

су их у сласт, поносни на дело својих руку.

Лепе фотографије издвојила је и учитељица одељења 2/4 Зорица Тричковић, а у питању је акција украшавања врата под називом "Јесења врата". За ученике 2/4 незаборавна је остала и шетња до миријевске трафостанице.

„Јесења врата“

Учитељица Ана Срећковић, која је једно време радила на замени са одељењем 2/7, проследила нам је фотографије дечјих радова не теме "Чекамо зиму" и "Од тачкице до сличице".

Чекамо зиму

Од тачкице до сличице

СПОРТСКА РУБРИКА

Општинско такмичење у малом фудбалу одржано је у сали наше школе 5. октобра, у категорији дечака петог и шестог разреда. Са наставницом Аном Поповић, која је уједно била и један од организатора турнира, али и тренер наших фудбалских екипа, разговор су обавиле **Анастасија Никачевић** и **Бојана Лазић (5/9)**, чланови наше новинарске секције. Пред нама је управо интервју наставнице Ане и наших новинарки.

Кажите нам нешто више о вашем претходном искуству у раду и такмичењу са фудбалским екипама у нашој школи.

-Прошле године ученици седмих и осмих разреда освојили су прво место на општинском такмичењу, а дечаци петих и шестих разреда друго место, тако да смо из године у годину све бољи и бољи.

Можете ли да нам кажете због чега сте се определили баш за ову секцију и да ли је фудбал ваш најомиљенији спорт?

-До четвртог разреда основне школе то је био мој омиљени спорт, а онда сам почела да тренирам рукомет.

Идете ли и сами понекад на утакмице и пратите ли телевизијске преносе утакмица?

-Што се тиче наше прве лиге, углавном идем на дерби-сусрете, а на телевизији пратим утакмице Лиге шампиона.

Имате ли свог омиљеног играча и о коме се ради?

-Да, имам, реч је о Немањи Видићу.

Ове године на Општинском такмичењу у малом фудбалу успешно су учествовале и наше девојчице, можете ли да нам кажете нешто више о томе?

-Да, ученице седмих и осмих разреда освојиле су треће место на Општинском такмичењу у малом фудбалу, одржаном 25. септембра. Хтела бих да истакнем да су све девојчице биле сјајне и да су ме задивиле својом жељом и залагањем, што је наравно донело и вредан резултат. Наш најбољи играч била је Анастасија Пењов, али желим да наведем и имена осталих девојчица из овог сјајног тима. То су: Николина Илић (8/4), Уна Сандић (8/6), Ана Тимотијевић (8/6), Дуња Антић (7/2), Ивана Недељковић (7/2), Милица Лазић (7/6), Сандра Анђелковић (7/2), Иванела Рајовић (7/6) и Марта Стојановић (6/8).

Какви су ваши утисци о одржаном првенству за дечаке и јесте ли задовољни њиховим оствареним резултатима?

-Задовољна сам игром и залагањем свих дечака моје екипе на терену. Овим путем их и похваљујем за однос према раду. Велики је успех бити финалиста на градском такмичењу, али сматрам и да су моји дечаци били најбољи у свему приказаном на терену и да заслужују прво место. Да смо имали исти критеријум суђења као и противничка екипа "Сурчин", ми бисмо били убедљиво најбоља екипа. На турниру, у свом саставу, имали смо двојицу најбољих одбрамбених играча, Алексу Ракића из 6/1 и Алексу Марјановића из одељења 5/5, најбољег стрелца Ђорђа Петровића из 6/5, као и најбољег голмана Јована Голића, из истог одељења.

-Кад већ говорим о мојим дечацима, желела бих овом приликом да похвалим и Гријаковић Павла из 6/8, Мојсиловић Богдана из 5/6, Луку Мијушковића из 5/6, као и Петковић Уроша и Андреју Нинића из одељења 5/7.

Због чега мислите да је наша екипа била оштећена на овом такмичењу, о чему се ради?

-Терен смо напустили у финалу јер смо добили шест жутих картона и остали без двојице наших најбољих играча у року од само два и по минута. Дечацима је тако ускраћено оно што највише воле, да се доказују на терену. Због тога нисмо ни примили медаље и пехаре на крају. Желела бих да се Савез за школу, омладину и спорт позабави у будућности више овим проблемима. На овом градском такмичењу, за мене су дечаци први.

Хоће ли наша школа у будућности организовати нека слична такмичења и која?

-Када је реч о малом фудбалу, сваке године прихватимо организацију такмичења у овом спорту.

Шта мислите, на који начин би овако добри резултати у будућности могли да се одрже или да постану још бољи?

-То би било могуће када би термини за спортске секције обухватали време од сат и по. Када су резултати ових дечака овако добри након рада у скраћеним терминима, после продужених тренинга били би још бољи. У нашој школи постоји много деце која су посвећена спорту и која вредно тренирају.

Поводом такмичења у малом фудбалу , чланови наше новинарске секције обавили су разговоре са неким од најзапаженијих учесника овог такмичења. Наравно, реч је о ученицима наше школе.

Нажалост, за овај број школског часописа нисмо стигли да обавимо интервјуе са неким од девојчица из тима наше школе, али то свакако планирамо да урадимо и објавимо у следећем броју.

Андрија Нинић (5/7)

Са колико година си почео да тренираш фудбал и у ком клубу тренираш ?

-Фудбал сам почео да тренирам са четири године, а клуб за који тренирам је Партизан.

Како ти се зове тренер и јеси ли задовољан на који начин тренер ради са вама?

-Тренер ми се зове Звонко Поповић и тренира нас јако добро.

Претпостављам да је и тим за који навијаш такође Партизан.

-Наравно. (смех)

На којој позицији у тиму играш и да ли је то твоја омиљена позиција?

-Тренутно играм на позицији "шпица", а веома волим и позицију везног играча. То је позиција на којој бих у будућности желео да играм.

Постигеш ли често голове?

-Наравно. На једној од прошлих утакмица наш школски тим постигао је много голова, а ја сам се уписао у стрелце чак шест пута.

Код нас у школи све популарнији постаје и женски фудбал. Мислиш ли да девојчице могу да играју фудбал једнако успешно као и дечаци?

-Да, наравно да могу. То зависи углавном од тога колико се неко труди и колико жели да буде успешан.

За крај, шта би поручио свим својим школским другарима који ће читати овај наш интервју?

Поручио бих им да сви тренирају фудбал зато што је то сјајан спорт, али и да се труде!

Љиљана Вулетих (5/7)

Најбољи играч турнира био је **Ђорђе Петровић** из одељења 6/5. У свом краћем разговору са нашом новинарком **Тамаром Николић**, Ђорђе је открио нешто више о томе како се постаје најзапаженији играч турнира и колико и када он у ствари тренира. Ево укратко њиховог разговора.

Шта те је највише привукло да почнеш да тренираш фудбал?

-Фудбал ми је одувек деловао јако занимљиво.

У школи постижеш лепе резултате, али и тренираш редовно и често си на утакмицама најзапаженијих играча. Како изгледа један твој

један од дан?

-Поред обавеза у школи имам и свакодневне тренинге. Тренинг ми почиње у 16.00 и траје до 17.30, а кад је реч о успесима и запажености, рећи ћу само да је потребно много труда и рада.

Да ли је твој тренер захтеван и имаш ли неки пут трему пред утакмицу?

-Тренер углавном није толико захтеван, али кад играмо неку важнију утакмицу-јесте. Трема углавном зависи од противника.

Како замишљаш себе у будућности?

-Као одличног фудбалера.

Погледајмо шта је у интервјуу који је водила наша новинарка **Јована Стојковић** (5/9) рекао Лука Мијушковић, голман наше екипе. Ево неких његових занимљивих одговора.

Да ли тренираш у неком клубу и колико често тренираш?

-Тренирам у ФК "Хајдук", који је још познат под именом "Хајдук са Лиона". Тренирам три пута недељно по сат и по времена.

Постоји ли неки голман који је твој узор?

-Постоји, то је немачки голман Андре тер Штеген, који је прошле године потписао за Барселону.

Ко је, по твом мишљењу, најбољи фудбалер у нашој лиги, а ко у страним лигама?

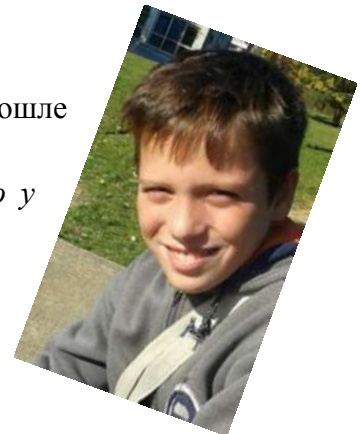
-У нашој то је Шапоњић, а у страним Еден Азар.

Можеш ли да нам опишеш како изгледа један твој тренинг?

-Прво се загревамо, затим трчимо и увежбавамо пас-игру, а након тога долази шутерски тренинг. На крају играмо фудбал.

Да ли би и у будућности желео да се бавиш фудбалом и у ком клубу би волео да тренираш?

-Сматрам себе просечним, а желео бих да играм у Челзију.

Са тренером наших одбојкашких екипа и вођом одбојкашке секције, наставницом **Тамаром Вучковић**, разговор је водио члан новинарске секције наше школе **Јован Буђевац (5/9)**

Рекли сте ми пре почетка нашег интервјуа како уживате у вођењу одбојкашке секције наше школе. Можете ли овим путем ученицима да пренесете шта вас највише радује у раду са одбојкашима?

-Наравно, хтела бих да нагласим то да су тимови наше школе, који су се такмичили, углавном одлични и да је задовољство радити са играчима који добро играју и истински се залажу. На пример, на општинском такмичењу у ОШ "Вељко Дугошевић", које је одржано 15. октобра, девојке су играле савршено. Том приликом освојиле су друго место. То је оно што ме бодри у овом послу и због чега га волим.

Да ли је баш одбојка ваш најомиљенији спорт?

-Одбојка ми и није најомиљенији спорт, али је волим. Дуго сам тренирала цудо.

Пратите ли одбојкашке мечеве уживо и имате ли свог омиљеног одбојкаша?

-Да, трудим се да пратим неке мечеве, а мој омиљени одбојкаш је мој друг Никола Росић. Са њим сам заједно ишла у школу.

Јесте ли задовољни суђењем на одржаним такмичењима?

-Јесам, врло сам задовољна суђењем и сматрам да судије не треба осуђивати због евентуалних неуспеха.

Можете ли овом приликом да издвојите неког играча као посебно успешног?

-Можда бих ипак могла да издвојим ученицу Ивану Недељковић из одељења 7/4, уз напомену да су и остале девојчице из тима сјајно одиграле турнир.

Ученик одељења 4/5 Коста Недељковић, на Школском првенству Београда у пливању, у дисциплини краул-50 метара, освојио је треће место. Оно што овај Костин успех чини још већим, јесте чињеница да је ово место освојено у конкуренцији коју је чинило чак 60 такмичара његовог узраста.

Неколико ученика наше школе већ дуже време остварује изванредне резултате бавећи се плесом. Иако је плес врста уметности, одлучили смо ових неколико интервјуа са нашим плесачима да уврстимо у спортску рубрику. На овај начин трудимо се да повежемо активности деце која се баве дисциплинама заснованим на физичкој активности и у тој области постижу лепе и значајне резултате, било да је реч о спорту или о уметности.

Разговор са **Милицом Бајчетић**, ученицом одељења 6/7, обавила је **Лара Фишековић (5/9)**, члан наше новинарске секције.

Са колико година си почела да играш, у којој плесној школи, и какав је осећај плесати као плесач на правом плесном подијуму и пред правом публиком?

-Плесом се бавим од своје једанаесте године, учествујем у раду плесне школе „Dance factory“, а осећај на подијуму и пред публиком је предиван. Плесом се бавим активно две године.

Да ли играш у пару са неким, који плесни покрет највише волиш и који ти је најтежи?

-Да, често играм у пару са мојом другарицом Машом. Од тежих покрета, можда ми је и најтежи „вртешка“, а највише волим да радим такозване „ролове“.

Да ли је тачно да је твоја плесна школа недавно учествовала на једном телевизијском снимању?

-Да, у питању је плесни шоу „Више од игре“, који представља такмичење плесних школа. Ми смо као плесна група прошли у полуфинале и сада чекамо наредно снимање.

Да ли си можда, некад, пред неким тешким плесним задатком, помислила на то да одустанеш?

-Не, нисам никад, не желим да одустајем нити икад треба тако поступати.

Пошто је наша ученица Милица скромна девојчица и не ужива претерано у томе да говори о својим успесима, за ову прилику одлучили смо да направимо списак њених важнијих награда и признања из 2014. и 2015. године и да вам тај списак и прикажемо. Дакле, освојена признања могли бисмо поређати на следећи начин:

-јуниорски државни првак Србије у категорији „Савремени балет“

-најбољи солиста у категорији „Савремени балет“ на државном нивоу

-најбољи солиста у свим категоријама на Међународном фестивалу „Dance fest“ у Новом Саду, укључујући и њен узраст, али и три златне медаље са групом на истом фестивалу

-две златне медаље освојене са групом на светском такмичењу у Пољској, једна сребрна и једна бронзана медаља освојене у дуету, као и бронзана медаља у категорији солисте на истом такмичењу

-сребрна медаља у са групом од пет играча на Европском такмичењу у шоу-денсу у Прагу

Додајмо овоме још и то да наша Милица већ годину дана игра у Народном позоришту у корео-драми "Они", у којој игра улогу злостављаног дечака, заједно са сениорским првацима балета.

Миличин брат Душан Бајчетић такође је члан плесне школе "Dance factory". Он се активно бави савременим плесом свега пола године, али је за то време успео да освоји такође неколико значајних признања. Ово је краћи разговор који је са њим обавила Лара Фишековић.

Са колико година си почео да се бавиш плесом, како се осећаш док играш и да ли волиш да се такмичиш у плесу са другим плесним групама?

-Играм од своје десете године, док плешем осећам се сјајно, а такмичења обожавам. Што се самих такмичења тиче, скоро увек, кући се вратимо са 10-11 трофеја.

Које покрете највише волиш?

-Највише волим окрете и скокове.

Списак Душанових награда такође је вредан пажње. Ево о којим наградама и признањима је реч:

-награда за најбољи дуо на фестивалу "Dance fest" у Новом Саду (у конкуренцији такмичара из 26 земаља), укључујући и две златне медаље са групом, на истом такмичељу -једна златна медаља на светском првенству у Пољској, као и две сребрне медаље освојене групно

У спортској рубрици нашли смо места и за један спорт који није толико заступљен међу децом код нас, али је занимљив, помало необичан за већину деце и, изнад свега, леп.

Јахањем као спортом бави се ученица одељења 5/7 **Ања Пантелић**, члан наше новинарске секције. За овај број школског часописа припремила је текст о јахању и историјату овог спорта код нас.

Јахање као спорт

Људи су од давних времена припитомљавали коње и користили их за вучу, лов и путовање. Данас јахање представља један од уметничких спортова. За јахање је потребна вештина управљања коњем, али и разна опрема и помагала, као што су дизгине, седло, узде и сл. Још од давних времена у свету су одржаване трке,

разне манифестације, турнири и различити испити јахачких вештина.

Прва европска школа јахања основана је почетком 16. века у Напуљу. Скоро све школе су се бавиле дресуром коња. У Србији, прве коњске трке одржане су 1820. године. У то време прављена су и разна јахачка кола. Коње на такмичењима обично су јахали увежбани јахачи, такозвани цокеји, а тркачке стазе могле су бити са препонама или без њих. Постоји више јахачких дисциплина, а неке од најпознатијих су: прескакање препона, галоп, каскање, вештина коња и сл.

Ања Пантелић, 5/7

На Београдском хиподрому

СЕКЦИЈЕ

Наставу у ОШ "Павле Савић" одликује и редован рад већег броја секција. У овом броју нашег школског листа пажњу ћемо посветити раду двеју секција, Еколошке и Драмске секције. Чланови нашег новинарског тима обавили су разговор са наставницама Јеленом Стефановић и Иваном Перић. Утиске вам преносимо на следећих неколико страна.

Еколошка секција

О Еколошкој секцији у нашој школи често се говори. Од када тачно постоји Еколошка секција у школи и због чега сте се одлучили да водите баш ову секцију?

-Драго ми је што сте се одлучили за разговор са мном. Што се тиче Еколошке секције, она функционише у школи од њеног постанка, односно, 20 година. Ове године Еколошку секцију водимо колегиница Ирена Даниловић и ја. Окупља све заинтересоване ученике од петог до осмог разреда.

-Циљ ове секције је првенствено да кроз различите акције научи ученике да правилно користе, штите и унапређују своју животну средину. Кроз различите активности ученици се и добро забављају. Наше акције су наишле на добар одзив свих запослених у школи, ученика, родитеља, бака, дека ...

-Формирали смо еколошке патроле које брину о уредности учионица, ходника и осталих просторија у школи, као и

школског дворишта. Сваког месеца бира се најуређенија учионица. Победници добијају дипломе.

Често се помињу и разне акције које остварујете у раду са децом која су чланови Еколошке секције. Можете ли нам појаснити о којим акцијама се ради?

-Чланови ове секције су покренули бројне акције, као на пример:

Акцију јесењег и пролећног чишћења,
Акције "Дрво одељења",
„Чеп у џеп“ и „Пакетић на дар“.

Како сте дошли на идеју да покренете акцију „Чеп у џеп“, какав је био одзив ученика?

-Прошле године смо започели акцију „Чеп у џеп“, која је хуманитарног карактера и помаже у лечењу оболелих ученика звездарских школа. Ова акција има одличан одзив и наставићемо је и ове школске године.

Акција „Пакетић на дар“ лепо је прихваћена међу децом. Можете ли да нам кажете нешто више о тој акцији?

-Акција "Пакетић на дар" је акција Црвеног крста коју смо и ми прихватили. Сваке Нове године се трудимо да сакупимо што више пакетића и на тај начин обрадујемо децу у Звечанској, тј. у Дому за незбринуту децу.

Хоће ли акција „Дрво одељења“ бити настављена? Да ли, на пример, деца имају навику да се на неки начин везују за дрво које су засадили?

-Ово је акција на коју смо сви јако поносни. Акција "Дрво одељења" ће бити настављена.

-Свако одељење брине о садници коју је купило и засадило је у школском дворишту. За последњих годину дана наше школско двориште је богатије за 40 нових стабала. Засађени су: платани, борови, јеле, оморице, брезе, липе, јавор, гинко, хималајски бор ...

-Кроз акцију "Дрво одељења" ученици се уче да брину и чувају своје дрво, које ће уједно остати и део окружења ове школе када они не буду више ђаци у њој. Деца имају навику да се на неки начин везују за дрво које су засадили.

Како су изгледале ваше активности и активности ученика чланова секције на овогодишњем "Дечјем вашару"?

-Еколошка секција је учествовала на овогодишњем "Дечјем вашару" у оквиру тзв. "Дечје недеље". Секција се представила кроз еколошки штанд који је садржао бројне еколошке производе

(природно цеђене сокове, органско воће и поврће, предмете добијене рециклажом). Штанд је привукао велику пажњу ученика, родитеља и наставника. Прикупљени новац од продаје различитих производа чланови секције ће уложити у куповину нових саксија.

Можете ли да нам откријете какви су планови у раду Еколошке секције до краја овог и у другом полугодшту?

-Ове године смо већ традиционално обележили месец октобар као месец који је посвећен здравој исхрани и здравој ужини. Такође, обележили смо и 1. децембар, Дан борбе против сиде и 3. децембар, Дан особа са инвалидитетом.

-Наставићемо да одржавамо цвеће, садимо га, гајимо и волимо, дружимо се са члановима еколошких секција других школа, посећујемо фестивале цвећа, науке, Природњачки музеј, Ботаничку башту и Зоолошки врт. Унапредићемо и сарадњу са Рецан-центром.

-Сви су добродошли са својим идејама и предлозима. Окупљамо се сваког петка, али и у другим терминима, у зависности од активности.

ПОРУКА за све читаоце школског часописа:

Природа је једна, она може без нас, али ми не можемо да преживимо без ње. Нисмо је наследили од својих дедова и очева, већ смо је позајмили од својих потомака.

Чувајмо природу!

Мила Милутиновић, 6/5

Драмска секција

Свима у школи познато је да ви сами пишете текстове за представе ученика и да је драмска секција, коју ви водите, једна од најомиљенијих у школи. Познато је такође и колико су те представе радо гледане, увек, на неки

начин, и актуелне и забавне, колико нас сваки пут насмеју и разоноде. Можете ли да нам кажете када је драмска секција почела са радом и одакле непрекидно вучете инспирацију за ваше нове текстове?

-Најпре, желим да ти се захвалим на овим лепим речима, али и на жељи да путем овог интервјуа наши ученици нешто више сазнају о раду наше драмске секције. Секција се развила и започела са интензивним радом након мог преузимања секције. Сваки пут, када бих правила представу, замислила бих две незаинтересоване девојчице у публици и

почела да пишем текст. Сваки текст обично напишем у последњем тренутку.

Да ли је неопходно да се одржи велики број проба за одређене представе које сте написали и како изгледају пробе које служе као припрема за саме представе?

-Када су у питању пробе, скоро увек постоји нешто што у почетку спречава одржавање тих проба, али се оне на крају ипак одрже и увек их имамо онолико колико је неопходно за добро извођење једне драмске представе. Пробе се обично одржавају у свечаној сали, која је скоро увек заузета. У почетку, у сали смо у време проба обично наилазили на састанак теткица, кречење или неку врсту поспремања. После смо ипак дошли до тог "чувеног кључа" и наше пробе почеле су да се одвијају донекле редовно и несметано.

Имају ли чланови ваше секције обичај да добро науче задати текст пре саме пробе?

-Нажалост, не! (смех) Скоро је постала пракса да неки од глумаца којима доделим једну од главних улога, не науче добро текст. То је такође један озбиљан проблем који захтева решавање у ходу. На крају, труд се ипак исплати, а највећа ми је част кад видим да деца и родитељи долазе много пре почетка представе, али и кад чујем аплауз на крају. У том тренутку сав труд добија смисао и енергија за рад на некој другој представи уопште нам не недостаје.

Која од ваших представа је остварила, по вашем мишљењу, највећи успех и на којој представи тренутно радите?

-Највећи успех остварила је представа "Два килограма лимуна", која је поприлично тужна. Такође, представа "Кутија" освојила је прво место на општинском и треће на градском такмичељу и оба пута награду за текст, а моја најновија представа носи наслов "Слатко од белих трешања".

Захваљујем вам се на овом лепом и корисном разговору. На крају, хтела бих да вам поставим још једно питање. Шта бисте у Новој години пожелели читаоцима нашег листа?

-Пожелела бих им да буду здрави, успешни и радосни, и да се сваке наредне године повећава интересовање за учествовање у раду драмске секције. Наша школа има много талентоване деце, која би требало да иду у правом смеру и да буду успешна у ономе што воле и у чему уживају. Мислим да је управо Драмска секција добар избор за многе од њих.

Тамара Николић, 6/5

НЕГУЈМО ЛЕПУ РЕЧ

Следећих неколико страна издвојили смо за неке од најлепших литерарних радова ученика у овој школској години. Поједини састави и песме освојили су значајна признања на литерарним конкурсима, а неки су због лепоте свог садржаја, као и због начина како су

написани, заслужили да се нађу на страницама нашег часописа. У сваком случају, прочитајмо их.

**Мина Ђокић, 5/3;
3. место на литерарном конкурс**

Цицине муке

Позвана беше
госпођица Цица,
на бал код његовог височанства
принца.

Дахће Цица,
да верује, не може,
принц јој велика,
симпатија беше.

Долази Мица,
богата велепоседница,
Цицина мама, иначе,
и из свог новчаника
завијутак извуче.

"Ево, дете моје,
купи нешто розе боје,
себи за бал,
то ти је од мајке дар."

Кад Цица завијутак одмота,
у рукама јој беше
велика свота.

Десет хиљада
држала је у рукама
и сатима размишљала
о слатким мукама.

Да ли да на хаљини
буде чипка бела,
или ће розе
бити цела?

Да ли да ципелице
потпетице имају,
па да свима
дах одузимају?

И кад сваку ситницу
доведе у ред,
гласно узвикну:
"Бићу слатка као мед!

Ала ће Гоца
љубоморна бити,
од зависти ће прокључати!
А принц ће видети
лепоту моју,
па ће ићи све као по лоју!

За пар дана
он ће ме запросити,
а онда до двора
у наручју носити!"
Оде Цица по хаљину
у град,
и страшно се запрепасти
тад!

Ниједне хаљине
у продавницама нема,
и ето за Цицу
великог проблема!

Погнуте главе,
тужна лица,

врати се кући
плачући Цица.

А онда се Цица
озари сва,
на памет јој паде
идеја генијална!

Убрзо посеже
за телефоном Цица,
јави јој се, затим,
локална кројачица.

Прелепу хаљину
наручи она,
али величину погреши
она!

Ципеле јој беху мале.
Баш су је, онако,
доста жуљале
(али су бар потпетице имале)
На дан бала
Цица је једва
у хаљину стала.

У дворани је било
баш досадно,
а тек да не помињемо
и да је било хладно.

Кад разглас се чује:
"На подијум ступа
госпођица Цица",
а њој ноге натекле
од високих потпетица.

Кад Цицу, најзад,
издадоше ноге,
она запрепасти
тада многе.

Свом снагом
Цица на под паде,

а оркестар одмах
са свирком застаде.

Испрља се Цицина хаљина
од хране толико,
да је лепа,
више није мислио нико.

Уплакана, истрча
из сале Цица
и више се није појавила
испред принца.

Дрво шљиве

У једној густој шуми
где ни сунца није,
расте једно дрво,
дрво плодне шљиве.

То дрво желело је само,
од плодова својих да сокове прави,
да децу малу њиме служи
и кораке њихове чује у зеленој трави.

Тако је оно усамљено било,
чекало дуго да неко туда прође,
сањало често тај дан,
када ће неко дете до њега да дође.

Све док једног јутра не осети
чудне додире меке,
девојчица мале шљиве је брала,
певајући стихове нежне песме неке.
Од тада срећно је дрво шљиве
јер има коме плодове дати,
и девојчица је срећна врло,
јер има коме у шуму да сврати.

Хана Маруф, 4/4;

друго место на општинском такмичењу

Братић

Свако јутро једна ћуба,
увуче се као буба,
у мој топли кревет мали.
па се с мојим носом шали.

Штипка, пипка,
мало вуче, па јој једна чврга пуче,
тада ћуба мало цвили,
није буба мој брат мили.

Цвили, цвили,
па се смири,
па на једно око вири,
чим ме опет сан ухвати,
ћуба хоће да га скрати.

Драга децо,
није ћуба
нека чудна црна буба,
то је Ница,
мој брат мали
коме јутром друштво фали.

Николина Јовановић, 6/1

**Колико се дуго чекају они
који никада не дођу**

Када бих села да те чекам
све што знам је да би дуго трајало.
За све то слободно време
могла бих да прочитам
историју моје улице са својих колена.
Док бих у ситним браздама тражила
трагове шљунка и по коју травку,
присећала се где сам пала,
и који ожиљак ми је остао.
Могла бих пловити својим венама,
једном великом лађом
којом бих превозила болесне путнике,
са једне обале на другу
и давала им савете
о решавању укрштених речи.
Правила бих локне, бацала праменове
низ реку и пуштала косу да ми расте
дуж целе Јужне Мораве
док ми и то не би досадило,
па бих је скратила.
Онда бих ишла од песника до песника
будила их молећи да ми
позајме једну шибицу
да не бих седела овако у мраку,
али узалуд, јер су они већ одавно
заљубљени у лепоту свега
што се већ може наћи.
На крају бих отишла на оно место
између снова и реалности,
где још увек сањаш.
Јер тамо ћу те увек чекати,
тамо ћу знати - зашто баш ја.

*Јефимија Секуловић, 8/4;
1. место на општинском и 1. на градском
такмичењу*

Бал

1. Тај бал,
Не баш као у причи знај,
она изгубљена ципелица за крај.

2. Тај бал,
Не шансе две већ само једна, знај,
Да остварим улогу принцезе за крај.

Тара Драгутиновић, 5/1

Бал

Бисери наше српске традиције: музика, култура, народне игре нижу се на најбогатију ниску, која се очувала до дан-данас и представља дубоке корене и наслеђе за наша будућа поколења. То је једна танка нит коју треба чувати и неговати. Наши прелепи летњиковци, дворови, цркве, баште јесу здања у којима су се окупљали најугледнији људи, имућни трговци, министри. Они одишу мирисом старине и у њима и данас одзвањају звуци старих српских песама и кола, која су спајала и завабљала бољи сталеж тих времена.

Бели двор – окупан је у најлепшем белом мермеру, прелепе архитектуре, лучних сводова, великих прозора украшених дуборезом, масивних врата, широких степеника као из бајке. Високи борови и јеле својим мирисом опијају и штите ову лепоту. Зелени травњаци и мирисни ружичњаци дају опојан тон у ваздуху око овог магичног здања. Упаљене бакље стидљиво осветљавају лепоте двора, скривајући његову богату унутрашњост. Велике дворане поплочане црно-белим мермером, исликаних зидова, украшене прелепим кристалним лустерима опточеним милионима кристала, биле су главно место чувања и неговања српске традиције.

Полако се спуштала ноћ. Огромни усијани месец обасјавао је пут ка двору. Прелепа девојка витког стаса, црне сјајне косе уплетене у дугачку кику и закачене у уредну пунђу на потиљку, украшену црвеном ружом, очију нежних попут срне, усана румених као нар, закорачила је својим ципелицама по први пут у Бели двор. То је био почетак њеног даљег животног пута који је био одређен баловима и људима који су се ту окупљали. Ћерка угледног министра је ту пронашла срећу у рукама познатог министра који није могао да одоли њеној чаробној лепоти. Те вечери је носила сатенску хаљину боје смарагда, опточену воланима и чипком која се нежно спуштала низ њено тело и у виду пене клизила по мермеру. Јелек тамно зелене боје извезен златним нитима сакривао је њена млађана недра. Помало уплашена посматрала је мноштво људи – мушкарце обучене у беле кошуље и тамна одела са свиленим марамама које су нежно грлиле њихове вратове. Девојке и жене су својим разнобојним хаљинама давале још већу радост и лепоту огромној сали која се купала у кристалној светлости. Оне су биле најлепше цвеће у тој великој башти. Умерене ноте старосрпске музике шириле су се по сводовима двора, одбијајући се од њих као валови о стене до гостију, очаравајући их. Свила најбогатијих и најлепших хаљина шуштала је по мермеру дајући још један топао призив целог атмосфери. Стидљива, прелепа девојка одлучила је да се придружи колу, помало неспретна у почетку, али убрзо је постала најлепши бисер у низу. Њени гипки покрети, нежан срамежљив осмех, отменост којом је зрачила, очарала је све младиће који су се трудили на сваки начин забавити је, насмејати, на шта је она учтиво одговарала осмехом. Радовала се сваком новом кораку, песми, колу, плесу...

Пронашла је себе у том новом чаробном свету који јој се чинио као бајка. Зидови старог двора чувају њену љубавну причу.

Мина Јовандић, 5/2;

1. место на општинском такмичењу

Слобода мог народа скупо је плаћена

Вишевековне патње и страдања, неправде, насиље над српским народом под турском влашћу, нагомилали су огромни бес и мржњу у срцима људи и дали им снагу да се побуне против сурових дахија и крену у борбу за ослобођење своје земље. Цела Србија се похајдучила и дигла устанак.

У песми "Почетак буне против дахија" и небо и земља сведочили су да је дошло време за устанак мог народа. Непоклебљива одлучност потлачених и обесхрабrenих сељака да се боре за своју слободу, непомирљивост са ропством, жеља за осветом, нису били сами по себи довољни, већ су се и небеске силе осетиле позваним да их опомену и подстакну на отпор. Божији свеци из царства небеског слали су поруке на земљу да је дошао тај час, а намучена раја са земље, очију упртих у небо, гледала је те несвакидашње небеске прилике и тумачила их као позив на устанак. Помрачење сунца и месеца, громови на Светога Саву и крвави небески барјаци за напаћени народ били су Божија опомена, знак од Бога у кога су чврсто веровали да нема више чекања. И дахије су гледале у небо. Појављивање различитих природних појава у врло кратком периоду није их оставило равнодушним. Ти надмоћни турски силници, некада тако сигурни у себе и у своју моћ над нејаким народом, постали су сујеверни и склони црним мислима и страховању. Осећајући узаврелу српску крв, успаничени и уплашени за своју судбину, читали су звезде осликане у води стаклене тепсије, а оне су им поручивале да им се не пише добро. Из њиховог страха се родио бес, а из беса снага. Дахије су, немоћне да спрече устанак и смире побуњени народ, посекле главе српских кнезова и виђенијих људи. Тако су још више распламсали мржњу према себи и појачали жељу народа за осветом. Сеча кнезова од стране турских крвника била је последња кап која је прелила чашу народног стрпљења и покренула борбу до коначног ослобођења.

Небеске прилике и стање народа на земљи, спојени заједно у стиховима, на један врло сликовит начин описују ситуацију у Србији пред Први српски устанак, суровост турске војске према српском народу, незадовољство и бес потлачених сељака и њихову одлучност да пруже отпор и дигну целу земљу на устанак. Дугих пет векова патњи и страдања оставило је дубоке трагове на свим поколењима, али и поред тога српски народ никада није посустао нити изгубио веру у Бога, наду и снове о слободи. Слободу је скупо платио, али остао слободан.

Богдан Павловић, 8/1

Са Филипом Вишњићем кроз устаничку Србију

Узбуркано је пуцкетала ватра бацајући сенке на изморена лица устаника, кад у собу уђе Црни Ђорђе водећи са собом слепог старца. Ми голобради, стојећи по страни, видесмо како стари седе уз ватру, па мирно подиже гудало и моћно притисну струне ка срцу. Глас испуни собу.

Он запева о нама, о Србима. Пробудише се успомене и тешка сећања. У грудима, заљуља се барјак и сви наши, што их уклете дахије побише на преварау, дођоше нам у мисли: Палалија, Станоје Главаш, па Грбић Марко и Гагић Јанко, Теофан и Петар, па Мате буљубаша, Бирчанин Илија, Грбовић и Алекса Ненадовић. Отежали уздах, стегнут у грлу не могаше изаћи. Да је могао, чуло би се: "Који год је човек у Србији био...". Ми, раја, увек у ланцима, у глади, у страху, у њих

се надасмо, к'о сад у Црног Ђорђа. Тако је. Кука и мотика омче кида и ланце раскида. И кретосмо пут Салаша и Чегра, у сваки град са њим.

Стари гуди. Приповеда. Очи му затворене, али под капком живе и крећу се. Задрхти му рука к'о да гудалом сече Турке. Ватра га греје. Он осећа њен додир у ваздуху који топлином узбуркава нашу устаничку крв. Пева стари о победи и нашој вери, над погубљеним дахијама. Иде његова гледајућа душа кроз битке, од устаника до устаника, од јунака до јунака. Слава и снага у крви теку к'о киша с неба. Бог му узео очи, а дао грло, ухо и руку да о њима пева; потомци да виде наше страдање. Толике су нам жртве и муке да за њих очи и не требају. Проклијао у Србији пркос да се више умирит` не може.

Сутра је одлучујући бој. Сви ћемо поћи, па ко остане. Само...гусле ће остати. Оне кроз време секу. И док идемо у корак, јунаци и гуслари, знаће се за нашу јуначку отаџбину, овде и још "којекуде" како рече Карађорђе.

Јаков Јовановић, 8/5

ПАР САВЕТА ЗА ВАС

Није тешко бити фин

"Бонтон" је реч француског порекла и означава правила лепог понашања у друштву. Ни у једној земљи на свету нема закона који забрањује ходање наглавачке, стављање ногу на сто и слично, али сви знамо да такво понашање није лепо. Ево једног малог подсетника о томе како треба да се понашамо у друштву.

Поклоне дајемо само познатим особама. Ако је поклон скуп, не значи да је и најбољи. Понекад ручно израђена фигура вреди више од најскупљег поклона. Најзгоднији поклон је књига (за своког и за све прилике), а посвета се обично напише на првој страници.

Слављеници поклоне отварају и разгледају одмах.

Како би требало да се понашамо док седимо за столом?

Седи се обавезно на пристојном растојању од осталих. Лактови се држе уз тело, никако на столу или на тањиру. Са јелом почињемо тек кад домаћин каже "пријатно". Важно је не говорити пуних устију, не махати виљушком и ножем у току разговора, не приносити тањир устима, не умакати по тањиру и чинијама и никако не телефонирати или слати поруке у току јела.

Како телефонирати?

Трудити се да никога не зовемо пре осам сати ујутро(осим ако није јако хитно), за време ручка, између 14 и 17 часова, као и после 22 часа. Ако вам је неко у гостима, извините се ономе ко зове и кажите како ћете се јавити касније. У туђим становима не подижите слушалицу осим ако вас домаћин то не замоли.

Реците "хвала" и за најмање услуге које вам неко учини јер ће вас тако људи више ценити и радо ће вам помагати, а извините се када погрешите.

У разговору са старијима трудите се да не одговарате уколико питање није постављено, да слушате саговорника и да никако не упадате у реч.

Обећајте само оно што можете да испуните и држите обећања.

Не окрећите главу од старих и немоћних, уступите им место у аутобусу, помозите им при уласку и изласку из аутобуса, питајте да ли им треба ваша помоћ. Њима је понекад потребно толико мало, а нама младима то не одузме више од неколико секунди.

Никако се не ругајте другима што су мршави или дебели, не задиркујте ниске другаре ако сте високи и обрнуто. Трудите се да будете увек љубазни и пријатни према свакоме

Теодора Слечевих 5/7

Како учити лако?

Учење не мора да буде тешко, то је тврдња у којој се слажу стручњаци. Довољно је само мало дисциплине и посвећености да би се уз минималан напор остварили што бољи резултати. На овом путу потребно је да се прате три кључна корака. Пре свега, најважније је бити пажљив на часовима и са стрпљењем слушати предавања учитеља или наставника. Многи ће рећи како највећи део градива у ствари науче на часу, и неће ни мало погрешити. Једна од предности пажљивог слушања на часу је и у томе што на лицу места од наставника можете тражити да вам додатно објасни нешто што вам није јасно и на тај начин себи, ваћ на самом почетку, олакшати само учење. Важно је започети учење док нам је градиво са часа још свеже у сећању, а најбоље је да то буде истог дана. Већ док први пут будете читали лекцију код куће, многе ствари биће вам познате са предавања, а оне које сте заборавили или су вам можда промакле, лакше ћете поновити и усвојити присећајући се осталог градива са часа. Стручњаци тврде како нам учење одузима много мање времена уколико нам је градиво још свеже у сећању. На крају, важно је и да се научено градиво с времена на време обнови. Као што возњу бицикла или ролера нисте могли да савладате без много вежбе, тако и школско градиво не можете да научите са разумевањем без понављања. Сваки пут када поновите градиво, оно ће вам постајати јасније и много боље ћете га разумети, а кад дође време за контролни задатак или усмено

одговарање, биће вам потребно само једно бисте били потпуно спремни. Осим што овакав изискује мање времена, као и много мање стреса лекција уму и то дуже.

повнављање да начин учења од учења више треба имати на да се подаци које усвојимо на овај начин, памте много

Теодора Слепчевић 5/7

ЈЕСЕЊЕ БОЈЕ

Ове јесени, чланови новинарске секције наше школе дошли су на идеју да помоћу камера својих телефона сачувају и овековече неке од дивних и непоновљивих јесењих призора. Шетајући Миријевом, заустављали су се не разним местима правећи мала ремек-дела уметничке фотографије. Неке од њихових радова одлучили смо да вам прикажемо у овом броју нашег часописа.

Исидора Межић 5/7

Теодора Слепчевић 5/7

МИСЛИ-СЛИКЕ-ЦРТЕЖИ

Вера Јовановић, 6/3

Ања Стефановић, 5/7

Михајло Бакић, 5/3

Јелена Гредић, 6/3

Катарина Поповић, 8/7

Тасић Даница, 1/3
(цртежи на часу енглеског језика)

Н.Стошић, Т.Даничић, С.Савић, Т.Марковић, 4/8

МОДНИ КУТАК

Како се временске прилике мењају, мења се и начин одевања, а често и модни трендови. Свако годишње доба има и своју "тренди-одећу". За ову сезону представљамо вам топле и удобне џемпере. Њих можете носити уз омиљене фармерице и високе чизме. На фотографијама испод налази се неколико одевних комбинација које вам препоручујемо.

Кад је у питању обућа, ове јесени хит су биле кратке чизме. Најзаступљеније су у црној и браон боји. Могу се наћи и са додатним детаљима, као што су циркони, шиљци или ресе. Могу се носити уз фармерке, хаћине, дуже сукње или џемпере.

Бојана Лазић и Јована Стојковић, 5/9

ШАРЕНЕ СТРАНЕ

Занимљива географија

1. Откријте и уоквириите 9 назива

планина, како је урађено за Алпе, и добићете једну балканску планину.

АРОДОПИ**A**

УРАЛБАИ**Л**

ЕНДУРД**ЛП**

КАПЕНИ**НИ**

САЈАНСКЕ

ВОГЕЗИАН

2. Загонетна земља

Пратите разговор два ученика и одговорите на последње питање.

- Да ли је то европска земља?

* Не

- Да ли се та земља налази са обе стране екватора?

* Да

- Да ли је то атлантска земља?

* Да

- Да ли је то земља смештена на “црном” континенту?

* Не

- Да ли се у тој земљи налази највиши врх континента?

* Не

- Да ли је то највећа држава на континенту?

* Да

- Да ли је то земља у којој се одржава један од најпознатијих карневала на свету?

* Да

Која је то земља? _____

3. Укрштене речи

1	2	4	5	7	9
1			////////	2	
3					////////
4	////////	5		////////	10
7	////////	8		////////	9
10	3			8	
11			////////	12	
////////	13		6		////////

Водоравно:

1. Језеро у С. Америци
2. Ауто ознака за Н. Пазар
3. Град у Француској
4. Предлог
5. Савезна република (скр.)
6. Ознака за метар
7. Саставни везник
8. Бајина Башта (скр.)
9. Прво слово азбуке
10. Град у Италији
11. Иранско ратно удруж.
12. Мера за површину земље
13. Врста боје

Усправно:

1. Староседеоци Северне Америке
2. Египатски бог (Амон)
3. Црногорско коло
4. Град у Аустрији
5. Народ Србије
6. један самогласник
7. Ауто ознака за Ниш
8. Јужно воће
9. 19. слово азбуке
10. Староседелац Н. Зеланда

Решења (водоравно) : при-нп-нанси-у-ср-м-и-бб-а-торино-иру-ар-окер

4. Асоцијације

Заблаће

Песник

Пролеће

Нирвана

Волга

Мон Блан

Континент

Ереб

а		б
в		г

Моравица

ЈужнаМ.

Велика

Ћетиња

Држава

Морава

Ћеравица

Београд

Решења: А:Дис, Б: Европа, В: З. Морава, Г: Србија, коначно: Чачак

5. Ребуси:

Ш

БЕО

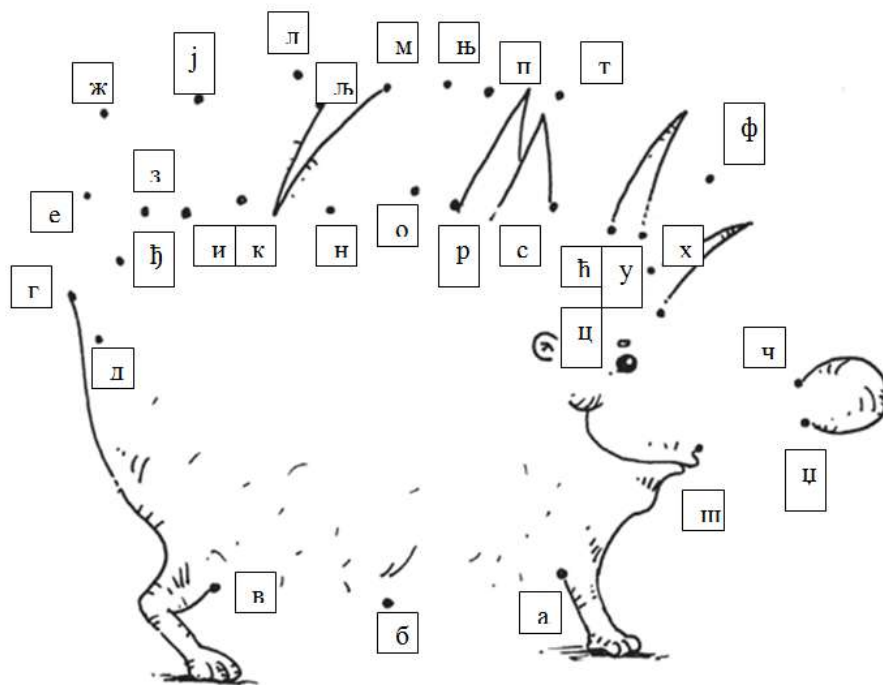

Њ = М

Решења: школа, Београд, компас

6. Повежи следећа слова по азбучном реду и добићеш слику једне животиње

7. Судоку

3	1	2		9	5		7	6
5		9	1		7		8	2
4		7	2	6	3	5		
9			7			2	4	
	2	8		1			9	3
	3		9	8	2		5	7
	4	5	6				3	1
1	7		3	5	8	9		4
8		3	4	2		7		5

решења

3	1	2	8	9	5	4	7	6
5	6	9	1	4	7	3	8	2
4	8	7	2	6	3	5	1	9
9	5	1	7	3	6	2	4	8
7	2	8	5	1	4	6	9	3
6	3	4	9	8	2	1	5	7
2	4	5	6	7	9	8	3	1
1	7	6	3	5	8	9	2	4
8	9	3	4	2	1	7	6	5

8. Примери питања за квиз

1. Монотеизам је веровање у:

- а) једног Бога б) ни у једног Бога
в) више Богова г) два Бога

2. Које године је настала опера?

3. Сирмијум је римски назив за који град?

- а) Београд б) Сремску Митровицу
в) Нови Сад г) Ниш

4. Како се град Њујорк некада звао?

- а) Нови Париз б) Нови Мексико
в) Нови Амстердам г) Нови Берлин

5. Шта је валер?

6. Који витамин се налази у шаргареци?

- а) витамин К б) витамин Ц в)
витамин А г) витамин Д

7. У којој држави се одиграло прво Светско првенство у фудбалу?

- а) Бразил б) Уругвај в)
Немачка г) Аргентина

8. Шта значи реч „месопотамија“?

9. Којој држави припада Гренланд?

10. Која је хемијска ознака за олово?

11. Ко је најчувенији деда на свету?

12. . Који град је, по библијској легенди, уништен због грехова његових становника?

13. На острвима ког океана има највише земљотреса?

- а) Индијског б) Атлантског в)
Тихог г) Северног леденог

14. Од када датира Лепенски Вир?

- а) од палеолита б) од неолита в)
из средњег века

15. Најбржи воз на свету креће се брзином око 500 км на сат. Како се он зове?

16. Из којег нашег филма је следећа реплика: „Како Танјуг јавља, ја те Волим!“?

17.. Главни лик у филму „Пирати са Кариба“ зове се... ?

18. Какве су то панграмске реченице?

Решења:

1) а, 2) 1594, 3) Сремска Митровица, 4) Нови Амстердам, 5) Количина светлости или таме на једној површини, 6) Витамин А, 7) Уругвај, 8) међуречје, 9) у Данској, 10) Pb, 11) Деда Мраз, 12) Гомора, 13) Тихог океана, 14) б, 15) Маглеев, 16) Лајање на звезде, 17) Џек Спероу, 18) То су оне реченице у којима се користе сва слова азбуке бар једном

Аутор стрипа
Милица Бајчетић, 6/7

КРАЈ